

POLITIKAI HELYZETKÉP

Az elmúlt hónap tovább fokozta a világ két táborra való szakadását és a két tábor közötti ellentétek az imperialisták aggresszivitása következtében még erősebben kiéleződtek.

A Szovjetunió eredményei.

A Szovjetunió nyilvánosságra hozta az 1950. évi első évnegyed termelési adatait. Eszerint egy esztendő alatt (1940 első évnegyedéhez viszonyítva) 22%-kal emelkedett az ipari termelés. Az ipari termelés növekedése következtében a mezőgazdaság gépesítése is jelentősen fokozódott. Pl. a traktorok száma 19%-kal emelkedett egy év alatt. Az állatállomány növekedését a következő adatok szemléltetik: a szarvasmarhák száma 18, a sertéseké 65%-kal lett több egy esztendő leforgása során.

Az ipar és mezőgazdaság (valamint a közlekedés és építkezés) fejlődése maga után vonta a szovjet dolgozók életszínvonalának emelkedését. 1950. első negyedében 25%-kal több áru került a nép tulajdonába, mint egy évvel előtte.

E nagyszerű eredmények láttán nem szabad elfelejteni, hogy a Szovjetunió viselte a háború főterhét és az ellenség megszállta területek a háború előtt az ipari termelés egyharmadát adták, s az ország vetésterületének csaknem felét tették ki. A szovjet társadalom fölülnyes ereje következtében a termelés a háború előtti ipar színvonalát már 1948-ban, a mezőgazdaságét pedig 1949-ben túlhaladta.

A háború utáni első ötéves terv 1950-re kijelölt célkitűzéseit a szovjet nép máris túlteljesítette. E terv szerint pl. 1950-re 35%-kal több acél termelése volt előirányozva, mint amennyit a háború előtti utolsó esztendőben termeltek. De már 1949-ben az acélöntés 37%-kal volt a háború előtti szint felett.

A szovjet nép életszínvonala e termelési eredmények következtében gyorsan emelkedett. A jegyrendszer megszűnt. A kormány három nagy árleszállítása után megállapítható, hogy a munkások és alkalmazottak reálbére 1940-hez képest 1949-ben 24 százalékkal, a kolhozparasztok jövedelme pedig 36%-kal lett magasabb.

A rubel aranyalpra való helyezése a szovjet valutát a világ legszilárdabb pénzévé tette.

A Szovjetunió gazdasági életének szilárdsága tükröződik vissza politikai egységében, amint ezt a választások is bebizonyították.

A Szovjetunió erejének állandó, rohamos növekedéséhez szövetségeseinek sikerei társulnak. A szocializmus nem szovjet specialitás!

A Kínai Népköztársaság sikerei.

A Kínai Népköztársaság győzelmes hadseregei Hainan szigetén nyomulnak előre. Már csak Taivan szigete (Formosa) és Tibet van az ellenség kezén. Kína teljes felszabadulása rövid idő kérdése csupán.

Kína jelenleg a feudalizmus felszámolását a monopoltöke államosításával s az imperialista bilincsek lerázásával egyidőben hajtja végre. Nehézségeket jelent a szétvert Kuo-Min-Tang hadseregből kialakult bandák likvidálása. Meg kell birkóznia a japán, amerikai és Csáng-Káj-Sek-féle gazfickók okozta rombolások következményeivel és fel kell számolni az évszázados elmaradottságot.

Kína termelésének csupán 10%-át adja az ipar. A háború következtében a mezőgazdasági termelés egyharmadára, az ipari felére esett vissza. Mindezt helyre kell állítani. És helyre kell állítani a szétdult közlekedést. El kell látni olyan városokat élelemmel, mint a 6 milliós Sanghajt, amit a múltban mindig tengeri úton élelmeztek. A tengeri utak viszont blokád alatt állanak.

A nehézségek tehát nem kicsinyek.

Az amerikai imperialisták kezdetben abban reménykedtek, hogy Mao-Ce-Tung Titó útjára lép. Az angol tőzsde lapja, az Economist 1949-ben így írt: „A kínai kommunizmus nem vörös kommunizmus. Ez egy sajtáságos sárga kommunizmus, ami nem hasonlít a szovjet kommunizmushoz. Konfuciusz nem hasonlítható össze Marxszal.”

Az imperialisták reménykedése azonban meghiusult. A Kínai Népköztársaság szövetséget kötött a Szovjetunióval. Ugyanaz az Economist nemrég ezt írta: „Kínában helyzetünk megrendült. Mao-Ce-Tung Sztálin útjára lépett.”

Az amerikai külügyminiszter, Acheson azzal vigasztalódott, hogy a gazdasági nehézségek majd az USA karjába kergetik Kínát. Alszenteskedve fuvolázta, hogy „40 millió kínainak fog kelleni az 1950. évi termésig éheznie”, akiket szerinte csak az „amerikai segítség” menthet meg.

A választ Csu En-Laj külügyminiszter adta meg: „A kínai nép saját tapasztalatából tudja, mit jelent „az amerikai segítség”. Halált jelent milliók számára. A nemzeti szabadságjogok elvesztését jelenti. Amióta a kínai nép „az amerikai segélytől” megszabadult, azóta halad előre Kína.

A Kínai Népköztársaság kormánya a Kommunista Párt vezetésével néhány hónap alatt helyreállította a közlekedést. Kína történelmében először sikerült központi élelem-tartalékokat gyűjteni. A tengeri és légi blokád alatt álló parti városokból gyárakat telepítettek át az ország belsejébe olyan területekre, ahol azelőtt egyáltalán nem volt ipar.

A kínai gazdaság újjáépítésében felbecsülhetetlen segítséget nyújt a Szovjetunió és a szovjet szakemberek. A kínai nép a kommunista vezetésével csodákat művel. Sangháj felszabadítása után pl. az imperialista sajtó azt állította, hogy a kommunisták nem fogják tudni munkába állítani Sangháj iparát. Ezzel szemben a 12.000 sanghaji ipari üzemből már 9.600 működik.

A Kínai Népköztársaság harcban áll. Költségvetése háborús költségvetés. Míg azonban a népnyzó Csáng-Kaj-Sek rezsim 1938—47-ig átlag a költségvetés 80%-át költötte a hadseregre, Mao-Ce-Tung kormánya 1950-ben csak 38,8%-ot. 23,9%-a a költségvetésnek beruházás és 4,1% kulturális célra megy.

A népi demokráciák eredményei.

A Szovjet Hadsereg által felszabadított s a szocializmus útján haladó népek, élet-színvonala állandóan emelkedik. Lengyelország ipari termelése 1949-ben 23%-kal multa felül az 1938-as színvonalát; hazánk több, mint 50 %-kal. Csehszlovákiában az egy főre eső ipari termelés 1949-ben 40%-kal haladta meg a háború előtti. Bulgáriában 1949-ben a termelés színvonala a háború előtti 105%-a volt. Romániában 40% volt az emelkedés. A koreai népi demokráciában az ipari termelés 1946-hoz képest 3,3 szeresre nőtt.

Az imperialista tábor ereje hanyatlik.

„A marxizmus arra tanít, — mondotta Molotov elvtárs — hogy a népek sorsát elsősorban az államok gazdasági fejlődése határozza meg. Ennélfogva különös figyelmet kell szentelnünk azoknak a tényeknek, amelyek a kapitalista országok gazdasági helyzetét jellemzik.”

Íme a tények.

1948 októbertől 1949 októberig az USA-ban 22%-kal csökkent az ipari termelés. Az acéltermelés csökkenése az 1949. év első felében az USA-ban 31%, Angliában 33%. Csupán 1950 januárjában közel 1 millió főfel emelkedett az amerikai munkanélküliek serege. A kaliforniai egyetem 75 dollárra teszi az Egyesült Államokban élő családok létminimumát. Ezzel szemben az átlagos munkáskeresőt csak 51 dollár.

A teljes és részleges munkanélküliek száma az USA-ban eléri a 18 milliót.

A munkanélküliek száma Belgiumban, Nyugat-Németországban, Japánban, Hollandiában, Svájcban az 1948. év vége óta megduplázódott, Franciaországban megháromszorozódott. A tőkés világban ma 45 millió munkanélküli van.

A gazdasági elnyomorodás fokozza az osztályharcot. 1947-ben 2 millió 170 ezer munkás sztrájkolt az Egyesült Államokban, 1948-ban 2 millió 270 ezer, 1949-ben már több, mint 3 millió 87 ezer. Az USA-ban nő a tömegek elszánt harca az imperialista háborús uszítókkal szemben.

Az éleződő gazdasági és politikai válság egyrészt arra sarkalja a legerősebb imperialista államot, az USA-t (az USA termelése a tőkés országok 60%-át teszi ki!), hogy a többi tőkés országok terhére próbálja megoldani problémáit, részben pedig, hogy háborúban keressen kiútát. 1938-tól 1947-ig az USA tőkekivitele közel harmincszorosára emelkedett, 1939-től 1948-ig az USA kivitele Kanadába négyszeresére, Indiába hétszerezésére, Malájföldre nyolcszorosára nőtt.

A tőke elleni harc élesedik.

Mindez nem oldotta meg az USA problémáit, de súlyossá tette a helyzetet Európában és a gyarmatokon. Így viszont ezeken a helyeken az osztályharc különösen élesé vált s egyes gyarmatokon már fegyveres felkelés formáját öltötte. Az ázsiai népek küzdelmének eredményességét mutatják a Viet-nami nép háborús sikerei, amik a felerészben német SS katonákból álló francia hadsereg tábornokát, Carpentiert amerikai segélycsapatok és görögországi partizánháborús szakértők kérésére készítették. A malajföldi helyzetre vonatkozólag pedig lord Killearn, a volt délkeletázsiai külön megbízott, így nyilatkozott az angol felsőházban: „Nem akarok sötét képet festeni, de a helyzet rossz.”

A kínai győzelem szárnyakat adott a gyarmati népek szabadságharcának.

Nyugat-Európában, főleg Olaszországban és Franciaországban, a gazdasági helyzet igen nehéz. A tömegnyomor óriási. Az amerikai ipari és mezőgazdasági export mindenáron való fokozása tönkreteszi ezeket az országokat. Ez a tény fokozza a tömegek forradalmiságát, különösen Olaszországban, ahol a Kommunista Pártnak 2 millió 400 ezer tagja van.

A forradalom megelőzésére a tőke a fasiszmus fegyveréhez nyúl. Napirenden vannak a munkásgyilkosságok, üldözik a kommunistákat, háborúra uszítanak.

Franciaországban a fasiszta de Gaulle bandáit felfegyverzték. Ugyanakkor a németek elleni küzdő szabadságharcosok közül hármat halálra ítélték, tízet életfogytiglani fegyházra, és összesen 965 év börtönbüntetést szabtak ki az ellenállás hőseire.

A rendőrségre fordított kiadások 1947-ben 29.6 milliárd frankot tettek ki, 1948-ban 42.5 milliárdot, 1949-ben 67 milliárdot és 1950-ben több, mint 79 milliárdot.

A nép ellenállása azonban egyre fokozódik. Thorez leszögezte, hogy „Franciaország, mely Hitler előtt nem térdelt le, az amerikai milliárdosok előtt sem fog hason csúszni”.

Olaszországban napirenden vannak a munkás- és parasztyilkosságok rendőrök és felfegyverzett fasiszták részéről. A munkanélküliek száma 3 millió. Az Olasz Kommunista Párt a kormány sorozatos törvénytelenégeire felelve kijelentette, hogy a kormány saját törvénytelenégeivel törvényen kívül helyezi önmagát és a polgároknak joguk van szembe szállni a hatalommal.

A békemozgalom kibontakozása.

A kiéleződő osztályharcnak ebben a szakaszában különös jelentőséget nyer a tömegek szervezett békeharca, mely egyre szélesebb hullámokat ver és komoly akadályt gördít a háborúra törő imperialisták elé.

A stockholmi békefelhívás megmozgatta a világot. Az atomfegyver betiltásáért, az atombomba alkalmazóinak törvény elé állításáért indult mozgalom óriási visszhangra talált.

Ez a harc egyesíti a legszélesebb tömegeket. „Nem arról van szó, — mondotta Thorez — hogy a katolikusokkal azon vitakozzunk, van-e az égben paradicsom, vagy nem, hanem arról, hogy velük egyesülve küzdjünk azért, hogy itt a Földön ne legyen pokol.”

A Szovjetunió és táborának megerősödése a békemozgalom kibontakozása mind jobban sarokbaszorítja a monopolkapitalistákat. Ezért azok őrvongó dühvel fokozzák a háborús előkészületeiket.

Az imperialisták háborús előkészületei.

A háború előkészítése érdekében az amerikai nagytőkések Nyugat-Európa amerikai vezetés alatt álló egyesítését tűzték napirendre és az Atlanti Egyezménynek államszövetséggé alakításával, amiért Bidault francia miniszterelnök már a minap síkra szállt. Churchill követelte a nyugatnémet bábormány felvételét ebbe a szövetségi rendszerbe s a németek felfegyverzését. A német sovinizmus felélesztése gőzerővel folyik; a bonni kormány újra bevezette a Vilmos császári „Deutschland, Deutschland über alles” énekeltetését. 1949. december 6-tól 1950. február 3-ig a brémai kikötőben 914 harcokcsit raktak ki az amerikaiak, köztük 674 nehéz harcokcsit

A német imperializmus feltámasztásának azonban igen erős akadálya a Német Demokratikus Köztársaság és az Egységfront mozgalom, aminek döntő jelentőségére Sztálin elvtárs mutatott rá.

Az imperialisták nagy szerepet szántak Titónak is. A jugoszláv földalatti kommunista szervezetek, a nép növekvő felháborodása azonban keresztülhúzza e számításokat. A jugoszláviai terror fokozódása a nép növekvő ellenállására mutat. Jelenleg háromszor-négyszer annyi ember van lefogva, mint a német megszállás éveiben.

Franciaországba 2000 harckocsit és repülőgépet küldenek most az amerikaiak. Olaszországba páncélautókat, harckocsikat, géppuskákat, ágyúkat és löszert. Az amerikai hadsereg vezérkari főnöke megszemlélte az olasz, görög, török, perzsa, egyiptomi támaszpontrendszerrel s Athénben titkos tanácskozást tartott az amerikai diplomatákkal. Tárgyalásairól egy görög ujság azt jelentette, hogy azok a balkáni hadszíntér előkészítését s az Athén—Belgrád tengely összekovácsolását szolgálták. Március 21-én írták alá az olasz-török szerződést. Törökország jelenleg 7—800 ezer főnyi hadsereget tart fegyverben.

Az európai országok hadikiadásai egyre nőnek s jelentősen felülmúlják a Marshall segély összegét. Az USA 1947-ben költségvetése 54%-át fordította a fegyveres erőkre, 1948-ban 66%-át, 1949-ben 69.4%-át és mostani költségvetésének 71%-át, ami kereken 30 milliárd dollárt tesz ki. A háború előttihez képest a hadikiadások 22 szerezükre, a hadsereg létszáma tízszeresére emelkedett.

A hidegháború.

A háborús készülődés mellett az USA mesterségesen feszült légkört teremt: ez az, amit Acheson totális diplomáciának, meg totális propagandának nevez.

Idetartozik a libavai provokáció is. Nem véletlenül téved országa határától néhány ezer kilométerre szovjet fejségterületre egy amerikai bombázó és nyit tüzet a szovjet vadászgépekre.

Ezzel a provokációval az USA imperialistái fokozni akarták a háborús feszültséget; nyomást gyakoroltak a hazai költségvetési tárgyalásokra; a közeledő választások előtt igazolni akarták agresszív politikájukat; bátorítani akarták a reakciósoakat; újabb hídfő-állásként meg akarták szállni Dániát és fel akarták deríteni a szovjet határvédelmet.

Kísérletüket drágán fizették meg. Bebizonyult, hogy a Szovjetunió határainak át- lépése lehetetlen és a békemozgalom a provokáció hatására óriási lendületet kapott.

Május 1. tanulságai.

Május elsejét az egész világ munkásosztálya a béke megvédésének jegyében ünne- pelte meg. A Szovjet Hadsereg díszszemléje során Stemenko hadsereg tábornok leszö- gezte, hogy „a Szovjetunió fegyveres erői megbízhatóan védelmezik a szovjet állam határainak sérthetelenségét és szilárdan őrt állanak a béke és a haza biztonsága felett.” Pekingtől Berlinig a szabad népek a Szovjetunió iránti hűség jegyében ünnepeltek. És a békéért való harc jegyében ünnepelte az egész világ munkássága május elsejét. A dolgozók vére, ami május elsején Délafrikában folvt. csak megacélozza a tömegek elszántságát.

Hazánkban néhány nap alatt sok millió aláírója volt a békeíveknek. A dolgozók május elsejei munkafelajánlásai, a május elsejei nagyszerű tüntetés Budapesten, ahol az üzemekkel együtt, a munkásosztállyal való elválaszthatatlan összeforottság jegyében vonultak fel a katonák is, bizonyítja, hogy a magyar nép megérti a történelem leckéjét.

Fokozott munkával küzdenek a magyar dolgozók is a béke táborának megerősít- ésért. Fokozott éberséggel harcolnak a szabotőrök és kémek ellen. Fokozottan kell hát nekünk, katonáknak is erősíteniünk hadseregünket, növelni éberségünket, erősíteni a nagy Sztálin iránti hűségünket.

A béke erői egyre izmosodnak és mind nagyobb előnyre tesznek szert. A békés viszonyok kedveznek a szocialista országoknak, de nem kedveznek a kapitalistáknak. Épp ez növeli az imperialisták elkereskedettségét és háborús agresszivitását.

Az imperialisták azonban nem értik — mondotta Molotov, „hogy a mai viszonyok között a békés versengés visszautasításával és új háború kirobbantásával az imperia- listák szükségképpen kiváltják a népek igazságos és jogos felháborodását, ami örökre, egyszersmindenkorra elsöpri a föld színéről az imperializmust és az agressziót.”

A. K.